

БЕНЗИНИ АВТОМОБІЛЬНІ

Технічні умови

Видання офіційне

БЕНЗИНИ АВТОМОБІЛЬНІ

Технічні умови

БЕНЗИНЫ АВТОМОБИЛЬНЫЕ

Технические условия

Чинний від 2002-07-01

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Цей стандарт поширюється на бензини автомобільні неетильовані (далі — бензини), що застосовують як палива для карбюраторних автомобільних і мотоциклетних двигунів, а також двигунів іншого призначення.

Обов'язкові вимоги до якості продукції, що гарантують її нешкідливість та безпечність для життя і майна населення, та до охорони довкілля викладено у 4.2 (крім позицій 1 та 6), 4.3, 4.4 з розділах 5 (5.1, 5.4—5.14), 6—8 цього стандарту.

Стандарт придатний для цілей сертифікації".

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

У цьому стандарті є посилання на такі документи:

ДСТУ 3962-2000 (ГОСТ 12.4.137-2001) Взуття спеціальне з верхом із шкіри для захисту від нафти, нафтопродуктів, кислот, лугів, нетоксичного та вибухонебезпечного пилу. Технічні умови

ГОСТ 12.1.004-91 ССБТ. Пожарная безопасность. Общие требования

ГОСТ 12.1.005-88 ССБТ. Общие санитарно-гигиенические требования к воздуху рабочей зоны

ГОСТ 12.1.007-76 ССБТ. Вредные вещества. Классификация и общие требования безопасности

ГОСТ 12.1.010-76 ССБТ. Взрывобезопасность. Общие требования

ГОСТ 12.1.018-93 ССБТ. Пожаровзрывобезопасность статического электричества. Общие требования

ГОСТ 12.1.044-89 (ИСО 4589-84) ССБТ. Пожаровзрывоопасность веществ и материалов.

Номенклатура показателей и методы их определения

ГОСТ 12.2.003-91 ССБТ. Оборудование производственное. Общие требования

безопасности ГОСТ 12.3.002-75 ССБТ. Процессы производственные. Общие

требования безопасности ГОСТ 12.4.010-75 Средства индивидуальной

защиты. Рукавицы специальные. Технические

условия

ГОСТ 12.4.013-85 ССБТ. Очки защитные. Общие технические условия ГОСТ

12.4.021-75 ССБТ. Систему вентиляционные. Общие требования ГОСТ

12.4.026-76 ССБТ. Цвета сигнальные и знаки безопасности

ГОСТ 12.4.068-79 ССБТ. Средства индивидуальной защиты
дерматологические. Классификация и общие требования

ГОСТ 12.4.111-82 ССБТ. Костюмы мужские для защиты от нефти и
нефтепродуктов. Технические условия

ГОСТ 12.4.112-82 ССБТ. Костюмы женские для защиты от нефти и
нефтепродуктов. Технические условия

ГОСТ 12.4.124-83 ССБТ. Средства защиты от статического электричества. Общие технические требования
ГОСТ 511-82 Топливо для двигателей. Моторный метод определения октанового числа
ГОСТ 1510-84 Нефть и нефтепродукты. Маркировка, упаковка, транспортирование и хранение
ГОСТ 1567-83 Топливо моторное. Метод определения фактических смол
ГОСТ 1756-2000 Нефтепродукты. Определение давления насыщенных паров
ГОСТ 2177-99 (ИСО 3405-88) Нефтепродукты. Метод определения фракционного состава
ГОСТ 2517-85 Нефть и нефтепродукты. Методы отбора проб
ГОСТ 2874-82 Вода питьевая. Гигиенические требования и контроль за качеством
ГОСТ 3900-85 Нефть и нефтепродукты. Методы определения плотности
ГОСТ 4039-88 Бензины автомобильные. Методы определения индукционного периода
ГОСТ 5962-67 Спирт этиловый ректификованный. Технические условия
ГОСТ 5985-79 Нефтепродукты. Метод определения кислотности и кислотного числа
ГОСТ 6307-75 Нефтепродукты. Метод определения наличия водорастворимых кислот и щелочей
ГОСТ 6321-92 (ИСО 2160-85) Топливо для двигателей. Метод испытания на медной пластинке
ГОСТ 8226-82 Топливо для двигателей. Исследовательский метод определения октанового числа
ГОСТ 8489-85 Топливо моторное. Метод определения фактических смол (по Бударову)
ГОСТ 11362-76 (ИСО 6619-88) Нефтепродукты. Метод определения числа нейтрализации потенциометрическим титрованием
ГОСТ 14192-96 Маркировка грузов
ГОСТ 18300-87 Спирт этиловый ректификованный, технический. Технические условия
ГОСТ 19121 — 73 Нефтепродукты. Метод определения содержания серы сжиганием в лампе
ГОСТ 19433-88 Грузы опасные. Классификация и маркировка
ГОСТ 28828-90 Бензины. Метод определения свинца
ГОСТ 29040-91 Бензины. Метод определения бензола и суммарного содержания ароматических углеводородов.

3 МАРКИ

3.1 Залежно від октанового числа встановлено такі марки автомобільних бензинів:

А-76 — з октановим числом за моторним методом не менше 76;
А-80 — з октановим числом за дослідним методом не менше 80; А-92 — з октановим числом за дослідним методом не менше 92; А-95 — з октановим числом за дослідним методом не менше 95; А-98 — з октановим числом за дослідним методом не менше 98.

3.2 Приклад умовного позначення продукції у разі замовлення: «Бензин автомобільний А-70 за ДСТУ 4063 -2001».

4 ТЕХНІЧНІ ВИМОГИ

4.1 Бензини повинні відповідати вимогам цього стандарту і бути виготовлені за технологічною документацією, затвердженою в установленому порядку.

4.2 Бензини повинні відповідати вимогам і нормам, наведеним у таблиці 1.

Назва показника	Значення для марок					Метод випробування
	A-76	A-80	A-92	A-95	A-98	
1 Густина за температури 20 °С. кг/ма, у межах	700-760	700-760	725-780	725-780	725-780	За ГОСТ 3900 або АЗТМ О 1298 [1]
2 Детонаційна стійкість:						
— октанове число за дослідним методом, не менше	-	80.0	92.0	95.0	98,0	За ГОСТ 8226 або АЗТМ О 2699 [2]
— октанове число за моторним методом, не менше	76.0	76.0	82.5	85.0	88,0	За ГОСТ 511 або АЗТМ О 2700 [3]
3 Фракційний склад:						За ГОСТ 2177 або АЗТМ О 86 [4]
— температура початку перегонку °С, не нижче	30	30	30	30	30	
— 10 % переганяються за температури, °С, не вище	75	75	75	75	75	
— 50 % переганяються за температури, °С, не вище	120	120	120	120	120	
— 90 % переганяються за температури, °С, не вище	190	190	190	190	190	
— кінець кипіння, °С, не вище	215	215	215	215	215	
— залишок у колбі, %, не більше	1.5	1.5	1.5	1.5	1,5	
— залишок і втрати, %, не більше	4.0	4.0	4.0	4.0	4.0	є о/. & Ладу їде-ТУ < //6о~2ю*
4 Тиск насичених парів бензину. кПа. не більше	79.9	79.9	79.9	79.9	79.9	За ГОСТ 1756 або АЗТМ О 323 [5]
5 Кислотність, мг КОН на 100 см3 бензину, не більше	3	3	3	3	3	За ГОСТ 5985 з доповн. за 8.3 цього стандарту або ГОСТ 11362, або АЗТМ й 974 {6}
"б Концентрація фактичних смол, мг на 100 см3 бензину, не більше						
— на місці виробництва	5	5	5	5	5	За ГОСТ 1567 або за ГОСТ 8489
— на місці споживання	10	10	10	10	10	або АЗТМ О 381 [7]

7 Індукційний період бензину на місці виробництва. хп. не менше	360	360	360	360	360	За ГОСТ 4039 або АЗТМ О 525 [8]
8 Масова частка сірки, %, не більше	0.05	0.05	0.05	0,05	0.05	За ГОСТ 19121 або АЗТМ О 1266 [9], або АЗТМ О 2622 [10].
9. Випробування на мідній пластинці						
10. Наявність водорозчинних кислот та лугів						
11. Наявність механічних домішок і води						
12. Колір	Безбарвний або блідо-жовтий					За 8.4 цього стандарту
13. Концентрація свинцю, г на 1 дм ³ бензину, не більше	0,013	0,013	0,013	0,013	0,013	За ГОСТ 28828 або А8ТМ О 3237 [13], або А5ТМО3341 (14)
14. Сумарний вміст ароматичних вуглеводнів, % мас, "" не більше	42	42	42	42	42	За ГОСТ 29040 або ЕМ 238 [15]
Масова частка бензолу, %, не більше	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	За ГОСТ 29040 або ЕМ 238 [15]
Масова частка кисню, %, не більше	2,7	2,7	2,7	2,7	2,7	За ЕМ 1601 [16] або А5ТМ О 5845 [17]
Масова частка кисневих сполук, %, не більше:						За ЕИ 1601 [16]
—метанолу	3	3	3	3	3	
—етанолу	5	5	5	5	5	
—ізопропілового спирту	10	10	10	10	10	
—ізобутилового спирту	7	7	7	7	7	
—третбутилового спирту	15	15	15	15	15	
—простих ефірів	10	10	10	10	10	
інших кисневих сполук з температурою кінця кипіння не вище 210 °С						

Примітка 1. Для бензинів, вироблених нафтопереробними заводами України в період від 1 жовтня до 1 квітня, показник «Температура початку перегонки» не нормується.

Примітка 2. При виробництві бензинів дозволяється введення присадок та добавок, які допущені до застосування у встановленому порядку. В разі застосування присадок та добавок, що змінюють колір бензинів, показник «колір» не є бракувальним.

Примітка 3. Бензини, які призначені для довготривалого зберігання (5 років) у Держрезерві і Міністерстві оборони України, повинні мати індукційний період не менш як 1200 хв.

Примітка 4. При переробці сірчистих, високосірчистих нафт та газових конденсатів нафтопереробними заводами України допускається в бензинах всіх марок масова частка сірки не більш як 0,1 % до 31.12.2007.

З 01.01.2008 встановлюється норма на масову частку сірки не більш як 0,015 % для всіх марок бензинів.

Примітка 5. При виробництві вітчизняних бензинів нафтопереробними заводами України вміст ароматичних вуглеводнів не нормується до 01.01.2004. Визначення обов'язкове до 01.01.2006 сум. сод. аром. углев. не более 58 %

Примітка 6. Показник 16 «Масова частка кисню» визначається після розроблення національного стандарту на цей метод або після введення в дію на теренах України ЕИ 1601 [16] у разі введення у бензини кисневмісних добавок.

Примітка 7. Показник 17 «Масова частка кисневих сполук» не нормується до 01.01.2005, до розроблення та впровадження методів їх визначення.

Примітка 8. Дозволяється ВАТ «Лисичанська нафтооргсинтез» забарвлення бензинів барвником «Судан-синій-673» за чинними нормативними документами в кон. центрації не більш як 40 мг на 1 кг бензину.

4.3 Маркування

4.3.1 Маркування бензину виконують за ГОСТ 1510.

4.3.2 Транспортне маркування — за ГОСТ 14192 з нанесенням маніпуляційного знака «Берегти від нагрівання» та маркування, що характеризує (транспортну) небезпеку вантажу за ГОСТ 19433 (клас 3, підклас 3.1, класифікаційний шифр 3111, креслення 3).

4.4 Пакування

Пакування бензинів виконують за ГОСТ 1510.

5 ВИМОГИ БЕЗПЕКИ

5.1 Автомобільні бензини — це легкозаймисті, особливо небезпечні горючі рідини. Температура самозаймання бензинів — від 225 до 370 °С, температура спалаху — від мінус 27 до мінус 39 °С, концентраційні границі поширення полум'я — від 0,76 до 5,16 % (об.), температурні межі займання" нижня — від мінус 27 до мінус 39 °С, верхня — від мінус 8 до мінус 27 °С. Концентраційні границі вибуховості у суміші з повітрям — (1—6) %.

5.2 Клас небезпеки бензинів за ГОСТ 12.1 007:

- у разі інгаляційного впливу — 3 (речовини помірнонебезпечні);
- у разі потрапляння в шлунок — 4 (речовини малонебезпечні);
- у разі потрапляння на шкіру — 3 (речовини помірнонебезпечні).

5.3 Бензини мають слабо виражену кумулятивну дію, викликають помірно подразнення шкіри (інтенсивністю 1 бал) та сухість шкіри, подразнюють слизові оболонки; чинять інгаляційну і слабку резорбтивну дію. Бензини мають слабо виражену алергенну і подразнювальну дії.

5.4 У разі потрапляння бензинів на слизові оболонки необхідно промити їх великою кількістю теплої води; у разі потрапляння на шкіру — змити теплою водою з милом чи іншим мийним засобом за ГОСТ 12.4.068.

5.5 Контроль повітря робочої зони під час роботи з бензинами провадиться на наявність парів вуглеводнів (ГДК=300 мг/м³, IV клас небезпеки за ГОСТ 12 1.005), бензину (ГДК=100 мг/м³, IV клас небезпеки за ГОСТ 12.1.005), оксиду вуглецю (ГДК=20 мг/м³, IV клас небезпеки за ГОСТ 12.1.005).

Наявність бензинів у питній воді недопустима; її визначають за наявністю райдужної оливної плівки на поверхні води.

5.6 Заходи безпеки здійснюються за ГОСТ 12 1.007.

5.7 Під час роботи з бензинами необхідно застосовувати засоби індивідуального захисту, передбачені типовими галузевими нормами, затвердженими у встановленому порядку: спецодяг — за ГОСТ 12.4.112 і ГОСТ 12.4.111, шкіряні черевики — за ДСТУ 3962, комбіновані рукавиці — за ГОСТ 12.4.010, захисні окуляри типу ЗН за ГОСТ 12.4.013. В лабораторіях допускається працювати в бавовняних і льняних халатах.

5.8 Приміщення, у якому провадяться роботи з бензинами, повинні бути обладнані припливно-витяжною вентиляцією згідно з СНиП 2 04.05 [19], ГОСТ 12.4.021, водопровідною системою та каналізацією згідно з СНиП 2.04.01 [18], штучним освітленням згідно з СНиП II—4 [20], опаленням згідно з СНиП 2.04.05 [19], питною водою за ГОСТ 2874, засобами виявлення та гасіння пожежі за ГОСТ 12.1.004; також повинні виконуватися вимоги ДСН 3.3.6.042 [21], ДСН 3 3.6 037 [22], ДСН 3.3.6 039 [23]. Зони приміщень, у яких провадяться роботи з бензинами згідно з ПУЗ-86 [24], належать до вибухонебезпечних зон класу В-1б, категорія приміщень згідно з ОНТП 24 [25] — А (вибухопожежонебезпечні). Під час роботи в цих приміщеннях повинні виконуватись «Правила пожежної безпеки в Україні» (НАПБ А 01.001) [26]

Перед входом у приміщення повинні вивішуватися попереджувальні знаки безпеки за ГОСТ 12.4.026.

(Все обладнання і комунікації повинні бути захищені від статичної електрики засобами захисту за ГОСТ 12.4.124 та ДНАОП 0.00-1.29 [27], одночасно мають виконуватися вимоги ГОСТ 12.1 018

5.9 У приміщеннях, де виконуються роботи з бензинами, забороняється працювати з відкритим вогнем.

Для відкривання тари не дозволяється використовувати інструменти, які під час удару дають іскру.

5.10 Під час зливання та наповнення місткостей бензином необхідно додержуватись вимог безпеки згідно з «Правилами пожежної безпеки в Україні» [26].

5.11 Щоб запобігти забрудненню повітря виробничих приміщень, необхідно забезпечити герметичність місткостей, обладнання, комунікацій та засобів відбирання проб за ГОСТ 2517, ГОСТ 12.2.003, ГОСТ 12.3.002 і ДНАОП 0.03-1.07 [28], затвердженими в установленому порядку.

5.12 Персоналу, який працює з бензинами, необхідно проходити попередні і періодичні медогляди згідно з «Положенням про порядок проведення медичних оглядів працівників певних категорій» [29].

5.13 У разі загорання бензинів застосовують такі засоби пожежогасіння: пісок, повсть, пінний вогнегасник, дрібнорозпилену воду, піну, порошок; у разі об'ємного гасіння — вуглекислий газ, вогнегасні порошки класів В та АВС, перегріту пару, порошок метод гасіння та засоби аерозольного гасіння.

5.14 Для всіх вибухопожежонебезпечних та пожежонебезпечних приміщень слід розробляти загальнооб'єктну інструкцію про заходи пожежної безпеки у відповідності з додатком 1 «Правил пожежної безпеки в Україні» [26].

6 ВИМОГИ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ

6.1 Якщо бензин розлито у приміщенні, його необхідно зібрати в окрему місткість, місце розливу протерти сухою ганчіркою, яку прибрати у спеціальний металевий ящик, а потім спалити згідно з вимогами ДСанПіН 2.2.7.029 [30]

Якщо бензин розлито на відкритому майданчику — місце розливу засипати піском з подальшим видаленням його у відвал згідно з вимогами ДСанПіН 2 2 7.029 [30]

6.2 Граничнодопустима концентрація бензину у воді об'єктів господарсько-питного та культурно-побутового водокористування згідно з СанПіН № 4630 [31] становить 0,1 мг/л, III клас небезпеки В атмосферному повітрі населених пунктів ГДК бензину (нафтового, низькосірчистого перерахунку на вуглець) становить: максимальна разова — 5,0 мг/м³, середньодобова — 1,5 мг/м³ IV клас небезпеки згідно з ДСП № 201 [32]

7 ПРАВИЛА ПРИЙМАННЯ

7.1 Бензини приймають партіями Партією вважається будь-яка кількість однакової за якісними показниками продукції, яка супроводжується одним документом про якість, оформленим за ГОСТ 1510

7.2 Об'єм взятої проби — за ГОСТ 2517

7.3 Бензини підлягають приймальним, кваліфікаційним, приймально-здавальним, періодичним, типовим та сертифікаційним випробуванням

— приймальним — за показниками 1—17 таблиці 1, розділами 5 та 6 цього стандарту,
— кваліфікаційним — за програмою, затвердженою у встановленому порядку;
— приймально-здавальним — за показниками 1 — 4, 8—11 таблиці 1, 4 3 та 4.4 цього стандарту,

— періодичним за показниками 5 — 7, 12—15 таблиці 1 цього стандарту,

— типовим — у разі зміни технологи за програмою, затвердженою у встановленому порядку

— сертифікс цінним — за показниками 1 — 6, 8 —17 таблиці 1 цього стандарту.

Показники 5, 6 12, 14, 15 визначаються періодично, не рідше 1 разу на місяць, а

показники 7, 13 — не рідше 1 разу за квартал

Автомобільні бензини для Міністерства оборони України підлягають приймально-здавальним випробуванням за всіма показниками таблиці 1

7.4 Показники 1 — 9, 13, 16 таблиці 1 можна визначати за методами АЗТМ

Р. Показники 14—17 — за методами ІМ. в разі постачання продукції на експорт за межі ЄНД. При цьому арбітражні методи визначення показників повинні бути зазначені у договорі на Постачання продукції.

7.5 Періодичність контролю повітря робочої зони встановлюється за ГОСТ 12.1.005.

7.6 Сертифікаційні випробування провадять у порядку, встановленому органом сертифікації, акредитованим у системі УкрСЕПРО.

7.7 У разі отримання незадовільних результатів випробувань хоча б за одним показником провадять випробування нової проби.

Результати повторних випробувань вважаються остаточними і поширюються на всю партію. У разі одержання незадовільних результатів повторних випробувань вся партія бракується.

8 МЕТОДИ ВИПРОБУВАНЬ

8.1 Відбір проб — за ГОСТ 2517. Об'єм об'єднаних проб становить 2 дм³ бензину кожної марки.

8.2 Методи контролю зазначено у графі «Метод випробувань» таблиці 1 цього стандарту.

8.3 Кислотність визначають за ГОСТ 5985 з таким доповненням: для аналізу використовують ректифікований технічний спирт за ГОСТ 18300 або етиловий ректифікований спирт за ГОСТ 5962 вищої очистки. Спирт кип'ятять у колбі зі зворотним холодильником, нейтралізують стандартним розчином лугу у присутності 8 — 9 крапель індикатору.

Під час титрування бензинів індикатор додатково не додають.

8.4 Бензини, налиті у скляні циліндри діаметром від 40 до 55 мм, мають бути безбарвні або блідо-жовті, прозорі і не повинні містити змулених і осаджених на дно циліндрів домішок, у тому числі й води.

8.5 Маркування і пакування бензинів контролюють візуально.

8.6 Контроль показників, наведених у 5.1, виконують за ГОСТ 12.1.044 (під час поставлення продукції на виробництво).

8.7 Контроль повітря робочої зони під час роботи з бензинами прозадиться на наявність парів: вуглеводнів за МУ № 2328 [33], бензину за МУ № 5095 [34] та оксиду

вуглецю за МУ № 4862 [35]

9 ТРАНСПОРТУВАННЯ ТА ЗБЕРІГАННЯ

Транспортування та зберігання бензинів здійснюються за ГОСТ 1510 з дотриманням вимог пожежної безпеки за ГОСТ 12.1.004, ГОСТ 12.1.010, «Правил пожежної безпеки в Україні» [26] та інструкцій, розроблених на кожному підприємстві з урахуванням його специфіки щодо пожежної безпеки та інших вимог підприємства.

10 ГАРАНТІЇ ВИРОБНИКА

10.1 Виробник гарантує відповідність якості бензинів вимогам цього стандарту в разі дотримання вимог до транспортування та зберігання.

10.2 Гарантійний термін зберігання бензинів — 3 роки від дня виготовлення. У разі закінчення гарантійного терміну зберігання бензини мають бути перевірені споживачем на їх відповідність вимогам цього стандарту.

10.3 Виробник і розробник бензинів не несуть відповідальності за результати їхнього застосування, якщо використання бензинів здійснювалося не за прямим призначенням або за умов, не передбачених цим стандартом, або без дотримання встановлених запобіжних заходів.

ДОДАТОК

(довідковий)

БІБЛІОГРАФІЯ

1 А5ТМ О 1298-85 Нафта сира і нафтопродукти рідкі, які використовуються для електроізоляції. Метод визначення густини, відносної густини (питомої ваги) та ваги за АРІ (Американський інститут нафти) за допомогою гідрометра (йОй).

2 А5ТМ О 2699-94 Метод визначення детонаційних характеристик моторних палив доспіним методом.

3 АЗТМ О 2700-94 Метод визначення детонаційних характеристик моторних та авіаційних палив моторним методом.

4 АЗТМ й 86-82 Нафтопродукти. Метод дистиляції.

5 АЗТМ О 323-82 Нафтопродукти. Метод визначення тиску парів за Рейдом.

6 АЗТМ О 974-93 Метод визначення кислотного та лужного числа кольоровим індикаторним титруванням.

7 АЗТМ О 381-86 Паливо. Метод визначення вмісту смоли шляхом структурного випаровування..

8 АЗТМ й 525-95 Метод визначення окиснювальної стабільності.

9 АЗТМ й 1266-91 Метод визначення сірки в нафтопродуктах (ламповий метод)..

10 АЗТМ О 2622-94 Метод визначення сірки в нафтопродуктах рентгенівською спектромерією.

11 АЗТМ О 4294-83 Нафтопродукти Визначення вмісту сірки методом рентгенівської флуоресцентної недисперсної спектрометрії.

12 АЗТМ О 130-83 Нафтопродукти. Метод визначення корозії міді при випробуванні на потемніння мідної пластинки.

13 АЗТМ О 3237-90 Метод визначення свинцю в бензині методом атомно-асорбційної спектрометрії.

14 АЗТМ О 3341 -88 Метод визначення свинцю в бензині — метод монохлориду йоду.

15 EN 238-96 Нафтопродукти. Визначення вмісту бензолу та вуглеводнів в паливах для двигунів внутрішнього згорання з примусовим запалюванням інфрачервоним методом

15 EN 1601-97 Нафтопродукти Неетильовані бензини. Визначення вмісту оксигенатів т кисню методом газової хроматографії (О-РЮ).

17 АЗТМ О 5845-95 Стандартний метод визначення МТБЕ, ЕТБЕ, ТАМЕ, ДіПЕ. метанолетанолу, третичного бутилового ефіру в бензинах за допомогою інфрачервоної спектроскопії.

18 СНиП 2.04.01-85 Внутренний водопроводи канализация.

19 СНиП 2.04.05-91 Отопление, вентиляция и кондиционирование воздуха

20 СНиП II-4--79 Естественное и искусственное освещение.

21 ДСН 3.3.6.042-99 Державні санітарні норми мікроклімату виробничих приміщень.

22 ДСН 3.3.6.037-99 Державні санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку

23 ДСН 3.3.6.039-99 Державні санітарні норми виробничої загальної та локальної вібрації

24 ПУЗ-86 Правила устройства электроустановок. - Москва: Энергоатомиздат, 1986.

25 ОНТП 24-85 Определение категорий помещений и зданий по взрывоопасности и пожарной опасности.

26 НАПБ А 01.001 -95 Правила пожежної безпеки в Україні - Київ: Укрархбудікформ, 1995

27 ДНАОП С.00-1 29-97 Правила захисту від статичної електрики. - Київ: Основи, 1997.

28 ДНАОП 0.03-1.07-73 Санітарні правила організації технологічних процесів та гігієнічні вимоги до виробничого обладнання № 1042. Затв. Міністерством охорони здоров'я СРСР,

1973 р

29 Положення про порядок проведення медичних оглядів працівників певних категорій. Затв. наказом Міністерством охорони здоров'я України від 31.03.1994 №-45. "

30 ДСанПіН 2.2.7.029-99 Гігієнічні вимоги щодо поводження з промисловими відходами та визначення їх класу небезпеки для здоров'я населення.

31 СанПиН № 4630-88 Санитарные правила и нормы охраны поверхностных вод от загрязнения.

32 ДСП № 201 -97 Державні санітарні правила охорони атмосферного повітря населених місць від забруднення хімічними та біологічними речовинами.

33 МУ № 2328-81 Методические указания на газохроматографическое определение суммарного содержания парафиновых углеводородов СГС10 и ароматических углеводородов в воздухе // Вып. XVII -1981.-С. 86

34 МУ № 5095-89 Методические указания по газохроматографическому измерению концентрации бензина, этилацетата в воздухе рабочей зоны // Вып. XXVI. - 1992 - С 146.

35 МУ № 4862-88 Методические указания по фотометрическому измерению концентрации окиси углерода в воздухе рабочей зоны // Вып. XXIV. - 1989. - С 204

Ключові слова: бензин, технічні вимоги, правила приймання, вимоги безпеки, транспортування

ЗМІНИ ВНЕСЕНІ В НАЦІОНАЛЬНІ СТАНДАРТИ УКРАЇНИ

75. НАФТА І СУМІЖНІ ТЕХНОЛОГІЇ

75.160.20

ЗМІНА № 1 ДСТУ 4063-2001 Бензини автомобільні. Технічні умови
Затверджено та надано чинності наказом Держспоживстандарту України №
225 від 08 грудня 2003 р.

Чинна від 2004-01-01

Розділ 2. Нормативні посилання

— замінити ГОСТ 1756-2000 «Нефтепродукты. Определение давления насыщенных паров» на ГОСТ 1756-52 «Нефтепродукты. Методы определения давления насыщенных паров».

Таблиця 1

— пункт 4 в графі «Метод випробування» після слів; «за ГОСТ 1756 або А5ТМ Б 323 [5]» доповнити знаком виноски «"».

— в кінці сторінки 3 під текстом подати виноску: «*3 01.07.2004 р. чинний ДСТУ 4160-2003 «Нафтопродукти. Визначення тиску пари. Метод Рейда. (ІЗО 3007:1986, МОО)»;

— примітку 3 викласти у новій редакції: «Відхилення від норми показників для бензинів всіх марок, що призначені для довготривалого зберігання (5 років) в Держрезерві і Міністерстві оборони України, наведено у обов'язковому додатку Б.»

— примітку 5 викласти у новій редакції: «Допускається до 01.01.2006 виробництво вітчизняних бензинів нафтопереробними заводами України з нормою за показником «сумарний вміст ароматичних вуглеводнів» не більше 58 % мас.»

Стандарт доповнити обов'язковим додатком Б:

ДОДАТОК Б
(обов'язковий)

Відхилення від норми показників для бензинів всіх марок, що призначені для довготривалого зберігання (5 років) в Держрезерві і Міністерстві оборони України

Назва показника	Значення
1. Фракційний склад:	
Температура початку перегонки, С, не нижче	35
10% переіаняється за температури С, не вище	70
50 % переганяється за температури С, не вище	115
90 % переганяється за температури С, не вище	180
кінець кипіння, С, не вище	205
2. Тиск насичених парів бензину, кПа, не більше	66,7
3. Кислотність, мг КОН на 100 см ³ бензину, не більше	1.0
4. Концентрація фактичних смол, мг на 100 см ³ бензину, не більше:	
на місці виробництва	3.0
на місці застосування	8.0
5. Індукційний період бензину на місці виробництва, хв, не менше	1200
6. Густина за температури 20 °С, кг/м ³	Не нормують, визначення обов'язкове

(ІПС № 12-2003)